

Research Paper

Investigation of Laser Self-Focusing in Quantum Plasma by the Moment Theory Approach¹

Somaye Zare²

Received: 2023.07.09
Revised: 2023.08.28
Accepted: 2023.10.23

Abstract

In this work, considering the moment theory propagation of the laser beam with relativistic intensity in thermal quantum plasma is studied. Using the Maxwell equation and dielectric function obtained by the quantum hydrodynamic model, the mathematical equation for the laser beam width parameter is achieved and solved numerically by the fourth-order Runge-Kutta method. The results show that the stronger self-focusing effect is found in the moment theory compared to paraxial approximation. Also, similar to paraxial approximation, with growing Fermi temperature, plasma density and laser intensity, the oscillation frequency of the beam width parameter increases and focusing length decreases which means improving the self-focusing effect. Furthermore, it is seen that behaviors of the critical radius are not similar in the two theories, as in the moment theory, with increasing laser intensity, critical radius decreases until it becomes independent of the beam intensity, but in the paraxial approximation, the critical radius after a minimum value is enhanced with increasing laser intensity.

Keywords: *Laser Propagation in Plasma, Quantum Plasma, Beam Width Parameter, Moment Theory, Quantum Hydrodynamic Model.*

¹ <https://doi.org/10.22051/ijap.2023.44351.1338>

² Assistant Professor, Photonics and Quantum Technologies Research School, Nuclear Science and Technology Research Institute, Tehran, Iran. Email: sozare@aeoi.org.ir

بررسی خودکار کانوونی لیزر در پلاسمای کوانتمی با استفاده از نظریه مؤمنت^۱

سمیه زارع^۲

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۰۴/۱۸

فصلنامه علمی فیزیک کاربردی ایران

تاریخ بازنگری: ۱۴۰۲/۰۶/۰۶

دانشکده فیزیک، دانشگاه الزهرا

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۰۸/۰۱

سال چهاردهم، پیاپی ۳۶، بهار ۱۴۰۳

صفحه ۷۷ - ۸۷

چکیده:

در این پژوهش، با فرض نظریه مؤمنت، انتشار باریکه لیزر با شدت نسبیتی در پلاسمای کوانتمی گرم مطالعه می‌شود. با کمک معادله ماسکول و ثابت دیالکتریک بدست آمده از الگوی هیدرودینامیک کوانتمی، معادله انتشار پهنای بی بعد باریکه در راستای انتشار یافته شده و به صورت عددی با روش رانجکوتای مرتبه چهار حل می‌شود. نتایج نشان می‌دهند که در مقایسه با تقریب پیرامحوری در نظریه مؤمنت، خودکانوونی قوی‌تر مشاهده می‌شود. همچنین مشابه تقریب پیرامحوری، با افزایش دمای فرمی، چگالی پلاسما و شدت لیزر، فرکانس نوسان‌های پهنای باریکه لیزر افزایش و طول کانونی شدن کاهاش می‌یابد که به معنی بهبود پدیده خودکانوونی است. در ادامه نتیجه می‌شود که رفتار شعاع بحرانی لیزر در دو نظریه یکسان نیستند، آن‌چنان‌که در نظریه مؤمنت با افزایش شدت لیزر شعاع بحرانی کاهاش می‌یابد تا جایی که غیروابسته از شدت لیزر شود؛ اما در تقریب پیرامحوری، شعاع بحرانی پس از رسیدن به مقدار کمینه، با افزایش شدت لیزر بزرگ‌تر می‌شود.

واژگان کلیدی: انتشار لیزر در پلاسما، پلاسمای کوانتمی، پهنای باریکه لیزر، نظریه مؤمنت، الگوی هیدرودینامیک کوانتمی.

^۱ <https://doi.org/10.22051/ijap.2023.44351.1338>

^۲ استادیار، پژوهشکده فotonیک و فناوری‌های کوانتمی، پژوهشگاه علوم و فنون هسته‌ای، تهران، ایران.
Email: sozare@aeoi.org.ir

۱. مقدمه

توسعه فناوری لیزرها با پهنهای باریکه کوتاه و شدت‌های بالا، مشاهده اثرات نسبیتی در برهمکش باریکه لیزر با پلاسما را ممکن کرده است. انتشار باریکه لیزر پر شدت در پلاسما در شتاب‌دهنده‌های لیزر-پلاسمایی [۱، ۲] و تولید تابش‌های تراهertz [۳، ۴] از اهمیت بالایی برخوردار است. یکی از راهکارهای افزایش انتشار لیزر در پلاسما و بهبود برهمکنش آن با پلاسما، پدیده خودکانونی است. هرگاه شدت لیزر در محدوده نسبیتی باشد، خودکانونی نسبیتی اتفاق می‌افتد که ناشی از افزایش جرم الکترون‌هایی است که با سرعت‌های نسبیتی در یک میدان لیزری شدید نوسان می‌کنند. تغییر جرم الکترون‌ها، ثابت دی‌الکتریک پلاسما را تغییر می‌دهد و بر رفتار باریکه تأثیر می‌گذارد. این خودکانونی اولین بار توسط هورا در سال ۱۹۷۵ معرفی شد [۵]. از آن زمان تاکنون بسیاری از پژوهشگران این خودکانونی را در پلاسمای کلاسیک در شرایط مختلفی از پلاسما مطالعه کرده‌اند [۶-۸].

پلاسمای کلاسیک دمای بالا و چگالی پایین دارد. اما پلاسمای کوانتمی پلاسمایی است که توسط دمای پایین و چگالی بالا معروفی می‌شود، آنچنان‌که دمای آن از دمای فرمی، $k_B T_F = \hbar^2 (3\pi^2 n_e)^{2/3} / 2m_e$ کوچک‌تر است، جایی که n_e ، \hbar و m_e به ترتیب نشان‌دهنده چگالی پلاسمای الکترون، ثابت پلانک، جرم الکترون و ثابت بولتزمن هستند. نظریه پلاسمای کوانتمی اولین بار توسط کلیمونتوویچ [۹] و بوهم [۱۰] گزارش شد. اگر دمای فرمی پلاسما بسیار بالا باشد، مشابه با پلاسمای تولیدشده در واکنش‌های گداخت، آن را پلاسمای کوانتمی گرم می‌نامند [۱۱].

برای شرح پلاسمای کوانتمی سه الگو وجود دارد، الگوی ویگنر-پواسون^۱، شرودینگر-پواسون^۲ و هیدرودینامیک کوانتمی^۳. الگوی ویگنر-پواسون و الگوی شرودینگر-پواسون به ترتیب رفتار جنبشی ذرات و رفتار هیدرودینامیکی ذرات پلاسما را شرح می‌دهند [۱۲، ۱۳]. الگوی هیدرودینامیک کوانتمی مشابه با الگوی سیالی کلاسیکی، توابع ویگنر را در فضای اندازه حرکت در نظر می‌گیرد. در این الگو پتانسیل بوهم مشابه یک تصحیح کوانتمی وارد معادلات سیالی می‌شود [۱۴-۱۶]. خودکانونی در پلاسمای کوانتمی سرد [۱۷-۱۹] و گرم [۲۰، ۲۱] نیز توسط پژوهشگران زیادی در شرایط مختلف لیزر و پلاسما بررسی شده است. اکثر بررسی‌های خودکانونی

¹ Wigner-Poisson

² Schrödinger-Poisson

³ Quantum Hydrodynamic

لیزر توسط تقریب پیرامحوری^۱ انجام شده است. در تقریب پیرامحوری تنها ناحیه‌ای از باریکه که نزدیک محور انتشار است در محاسبات در نظر گرفته می‌شود که بی‌گمان این تقریب ایجاد خطای می‌کند. نظریه دیگری برای مطالعه انتشار لیزر در پلاسما، به نام نظریه مؤمنت^۲ وجود دارد که این تقریب را ندارد. نظریه مؤمنت، معادله شباهتیکی برای بدست آوردن عبارت‌های تحلیلی ساده برای باریکه به دام افتاده در محیط‌های غیرخطی است. در مقاله [۲۲] پلاسمای کلاسیک توسط این نظریه مطالعه شده است که اثر شدت لیزر و چگالی پلاسما بر خودکانونی باریکه و همچنین رابطه شعاع بحرانی لیزر در دو نظریه با هم مقایسه شده‌اند. اما تاکنون خودکانونی در پلاسمای کوانتمی با استفاده از نظریه مؤمنت بررسی نشده است.

با توجه به اهمیت پلاسمای کوانتمی در برهمکنش‌های ICF در این کار برای اولین بار انتشار باریکه لیزر در پلاسمای کوانتمی با استفاده از الگوی هیدرودینامیک و نظریه مؤمنت بررسی می‌شود و نتایج با الگوی تقریب پیرامحوری مقایسه می‌شوند. ابتدا با کمک این نظریه، معادله‌ای برای پهنهای لیزر در پلاسمای کوانتمی بدست می‌آیند. این معادلات به روش رانجکوتای مرتبه چهار حل می‌شوند تا رفقار باریکه لیزر را در دمای فرمی، چگالی پلاسما و شدت لیزر متفاوت بررسی شود. در ادامه شعاع بحرانی لیزر را به صورت تابعی از شدت مطالعه کرده و با شعاع بحرانی بدست آمده از نظریه تقریب پیرامحوری مقایسه می‌شود.

۲. استخراج معادله انتشار

انتشار باریکه لیزر گاؤسی در امتداد جهت Z را می‌توان در سیستم مختصات استوانه‌ای بیان کرد.

معادله موج باریکه لیزر گاؤسی که در پلاسما منتشر می‌شود، برابر است با

$$\nabla^2 \vec{E} - \nabla(\nabla \cdot \vec{E}) + \frac{\epsilon}{c^2} \frac{\partial^2 \vec{E}}{\partial t^2} = 0 \quad (1)$$

در حالی که، C سرعت نور در خلأ و ϵ ثابت دیالکتریک پلاسما هستند. در این رابطه، E معروف

دامنه میدان الکتریکی و برابر با $E = A \exp\{i(\omega t - \int_0^z k dz)\}$ است. A و ω به

ترتیب نشان‌دهنده دامنه حقیقی میدان الکتریکی لیزر، عدد موج و فرکانس لیزر هستند. با جایگذاری دامنه میدان الکتریکی در معادله (۱)،

$$2ik(z) \frac{\partial A(r,z)}{\partial r} = \frac{1}{r} \frac{\partial}{\partial r} \left(r \frac{\partial A(r,z)}{\partial r} \right) + \frac{\omega^2}{c^2} (\epsilon - \epsilon_0 r) A(r,z) \quad (2)$$

¹ Paraxial Ray Approximation

² Moment Theory

ε و ε_{0r} به ترتیب مختصات شعاعی در سیستم استوانه‌ای، ثابت دی‌الکتریک و قسمت حقیقی ضریب گذردگی خلاً هستند. با فرض الگوی هیدرودینامیک کوانتومی، ثابت دی‌الکتریک برای پلاسمای کوانتومی گرم غیرمغناطیسی و بی‌برخورد برابر است با [۱۱]،

$$\varepsilon = 1 - \frac{\omega_p^2}{\gamma(\omega^2 - \gamma^{-1}\alpha k^4 - k^2 V_F^2)} \quad (3)$$

فرکانس پلاسماست و ضریب $\alpha = \hbar^2/4m_e^2 = (4\pi e^2 n_e/\gamma m_e)^{1/2}$ الکترون‌ها ناشی از تصحیح کوانتومی نوسانات چگالی است. $V_F = \sqrt{2k_B T_F/m_e}$ و $\gamma = \sqrt{1 + e^2 E E^*/(m_e^2 \omega^2 c^2)}$ به ترتیب سرعت فرمی الکترون‌ها و عامل نسبیتی هستند. نظریه مؤمنت بر پایه معادله‌ای برای میانگین مریع شعاع است،

$$\frac{\partial^2 \langle a^2 \rangle}{\partial z^2} = \frac{4I_2}{I_0} - \frac{4}{I_0} U(|A|^2) dx dy \quad (4)$$

و میانگین مریع شعاع برابر است با [۲۲]

$$\langle a^2 \rangle = \frac{(x^2 + y^2) AA^* dx dy}{I_0} \quad (5)$$

جایی که

$$I_0 = |A|^2 dx dy \quad (6)$$

$$I_2 = \frac{1}{2k^2} (\nabla_\perp |A|^2 - F) dx dy \quad (7)$$

همچنین توابع F و U به صورت ذیل تعریف می‌شوند،

$$F = \frac{1}{2\varepsilon_0} \int (\varepsilon - \varepsilon_0) d(|A|^2) \quad (8)$$

$$U = \frac{|A|^2}{2\varepsilon_0} (\varepsilon - \varepsilon_0) - 2F \quad (9)$$

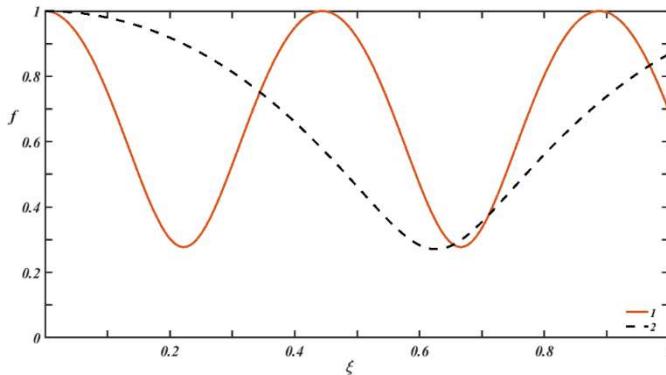
است که r_0 و f به ترتیب شعاع اولیه باریکه لیزر و پارامتر بی‌بعد پهنانی باریکه هستند. با جایگذاری معادلات (۳)، (۶)–(۹) در معادله (۴) و با کمک کمیت‌های بی‌بعد فاصله $p_0 = e^2 E^2 / (m_e^2 \omega^2 c^2)$ ، معادله انتشار باریکه بدست می‌آید،

$$\frac{d^2 f}{d\xi^2} + \frac{1}{f} \left(\frac{df}{d\xi} \right)^2 = \frac{1}{f^3} - \frac{2f r_0^2 \omega_p^2 \omega^2}{c^2 p_0} \times \frac{\left(1 + \frac{p_0}{f^2} \right)^{-3/2}}{\omega^2 - \alpha k^4 \left(1 + \frac{p_0}{f^2} \right)^{-1/2} - k^2 v_F^2} \times \\ \left[1 + \frac{\alpha k^4 \left(1 + \frac{p_0}{f^2} \right)^{-1/2}}{\omega^2 - \alpha k^4 \left(1 + \frac{p_0}{f^2} \right)^{-1/2} - k^2 v_F^2} \right] \left[1 - \left(1 + \frac{p_0}{f^2} \right)^{1/2} + \log \left(\frac{\left(1 + \frac{p_0}{f^2} \right)^{1/2} + 1}{\left(1 + \frac{p_0}{f^2} \right)^{1/2} - 1} \right) \right] \quad (10)$$

۳. آفالیز تایج

معادله (۱۰) با روش رانجکوتای مرتبه چهار و با فرض شرایط مرزی $f=1$ و $df/d\xi=0$ در $\xi=0$ به صورت عددی حل می‌شود. با فرض اینکه باریکه لیزری با $p_0=1$ (معادل با شدت $1.2 \times 10^{18} W cm^{-2}$) و فرکانس $\omega=1.78 \times 10^{15} s^{-1}$ (معادل با طول موج $1.064 \mu m$) وارد پلاسمایی با دمای فرمی $T_F=10^7 K$ (دمای فرمی پلاسمای گرم بین $10^7 K$ و $10^9 K$ است)، چگالی $n_e=4 \times 10^{18} cm^{-3}$ شود، رفتار پهنه‌ای بی‌بعد باریکه لیزر در شکل (۱) نشان داده شده است. نمودار (۱) (خط) مربوط به محاسبات با نظریه مؤمنت و نمودار (۲) (خط‌چین) در شرایط کاملاً یکسان با توجه به معادلات منبع [۱۱] در تقریب پیرامحوری، رسم شده‌اند.

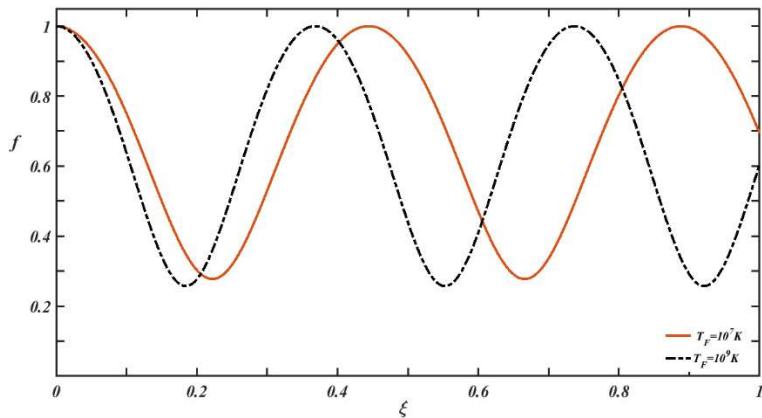

شکل ۱ مقایسه نوسانات باریکه لیزر در راستای انتشار با فرض نظریه مؤمنت (خط) و تقریب پیرامحوری (خط‌چین).

$$n_e = 4 \times 10^{18} cm^{-3}, T_F = 10^7 K, \omega = 1.78 \times 10^{15} s^{-1}, p_0 = 1$$

همان‌طور که از شکل (۱) مشاهده می‌شود، خودکانونی قوی‌تری در نظریه مؤمنت نتیجه خواهد شد، به صورتی که فرکانس نوسان باریکه لیزری بزرگ‌تر و طول اولین خودکانونی باریکه، کوچک‌تر

است. نسبت طول خودکانونی در نظریه مؤمنت $0/35$ مقدار بدست آمده از تقریب پیرامحوری است. دلیل این تفاوت این است که در تقریب پیرامحوری، تنها بخشی از باریکه لیزر که در نزدیکی محور انتشار است، در محاسبات لحاظ می شود؛ اما در نظریه مؤمنت، انتگرال در محدوده فضایی روی تمام باریکه لیزر گرفته خواهد شد. از این رو، چه در فیزیک کلاسیک و چه کوانتومی، انرژی انتقالی از لیزر به پلاسمای فرمی در نظریه مؤمنت افزایش یافته و جریان الکترونی تولیدی در پلاسمای فرمی تقویت می شود؛ درنتیجه با فرض نظریه مؤمنت، پدیده خودکانونی قویتر در پلاسمای فرمی اتفاق می افتد. همانطور که انتظار می رود، نتیجه مشابه با پلاسمای کلاسیکی بررسی شده در منبع [۲۲] است. در ادامه با استفاده از نظریه مؤمنت، نوسان باریکه لیزر با فرض دمای فرمی $T_F = 10^7 \text{ K}$ و چگالی های پلاسمای متفاوت مطالعه می شود. در شکل (۲)، نمودار خط پلاسمای فرمی با دمای $T_F = 10^7 \text{ K}$ و نمودار خط- نقطه چین پلاسمای فرمی با دمای $T_F = 10^9 \text{ K}$ را نشان می دهند. هر چه دمای فرمی پلاسمای بزرگتر باشد، پدیده های غیرخطی که عامل کانونی شدن باریکه لیزر هستند، قویتر شده و در نتیجه خودکانونی بهبود می یابد. در شکل (۲) دیده می شود که در دمای $T_F = 10^9 \text{ K}$ ، کمینه پنهانی باریکه، کاهش یافته و فرکانس نوسان ها، افزایش می یابد، در نتیجه خودکانونی تقویت می شود.

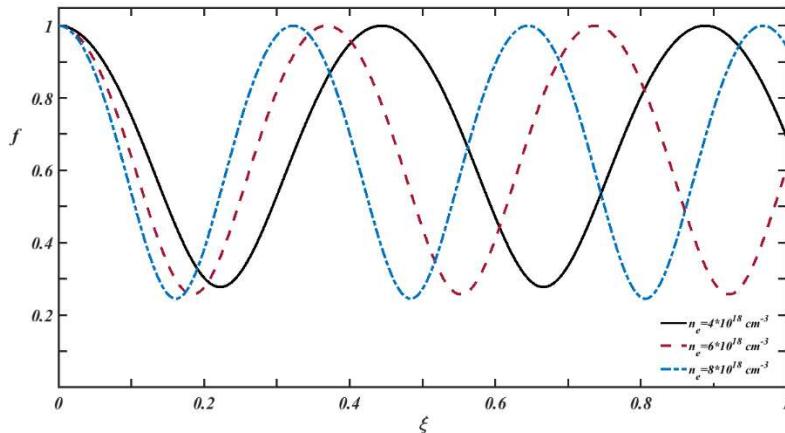

شکل ۲ نوسان باریکه لیزر در راستای انتشار در پلاسمای فرمی با دمای $T_F = 10^7 \text{ K}$ (خط) و $T_F = 10^9 \text{ K}$ (خط- نقطه چین)؛ بقیه شرایط مشابه با شکل (۱).

حال، رفتار پنهانی باریکه برای سه چگالی پلاسمای متفاوت، $n_e = 4 \times 10^{18} \text{ cm}^{-3}$ (خط)، $n_e = 6 \times 10^{18} \text{ cm}^{-3}$ (خط- نقطه چین) و $n_e = 8 \times 10^{18} \text{ cm}^{-3}$ (خط- نقطه چین) بررسی می شود. با افزایش

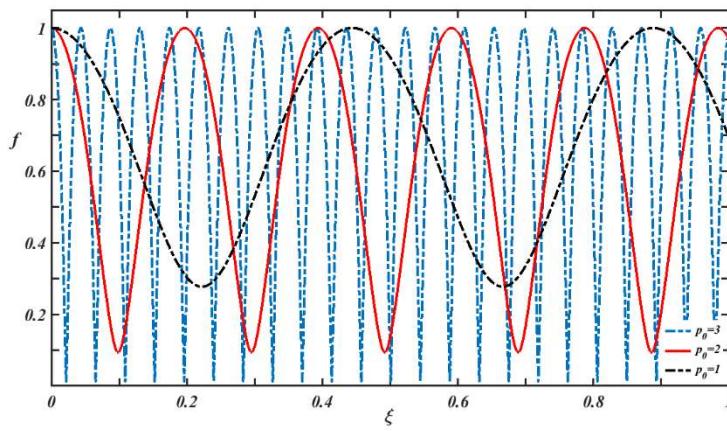

چگالی پلاسما، جریان الکترونی بزرگتر و درنتیجه میدان شبه استاتیک قوی تری در پلاسما تولید می شوند که باعث تقویت خودکانونی شده و نتایج مشابه با تقریب پیرامحوری است. در شکل (۳) دیده می شود که با افزایش چگالی، کمینه پهنهای باریکه کاهش و فرکانس نوسان پهنا، افزایش یافته است.

شکل ۳ نوسان باریکه لیزر در راستای انتشار در پلاسمایی با چگالی $n_e = 4 \times 10^{18} \text{ cm}^{-3}$ (خط)، $n_e = 6 \times 10^{18} \text{ cm}^{-3}$ (خط- نقطه چین) و $n_e = 8 \times 10^{18} \text{ cm}^{-3}$ (خط چین) و بقیه شرایط مشابه با شکل (۱).

در شکل (۴)، رفتار باریکه لیزر در راستای انتشار برای سه پارامتر شدت، $p_0 = 1$ (خط چین)، $p_0 = 2$ (خط) و $p_0 = 3$ (خط- نقطه چین) بررسی می شوند. از شکل دیده می شود که با افزایش شدت لیزر، فرکانس نوسان پهنا افزایش و همچنین کمینه پهنهای باریکه کاهش می یابند؛ چرا که با افزایش شدت لیزر، الکترون های پرشتاب بیشتری تولید خواهند شد. درنتیجه میدان مغناطیسی بدست آمده از جریان الکترونی، بزرگتر شده و خودکانونی قوی تری اتفاق خواهد افتاد. این نتایج مشابه، نتایج بدست آمده از تقریب پیرامحوری است.

شکل ۴ رفتار باریکه لیزر با سه شدت $p_0 = 1$ (خط چین)، $p_0 = 2$ (خط) و $p_0 = 3$ (خط چین). باقی شرایط مشابه با شکل (۱).

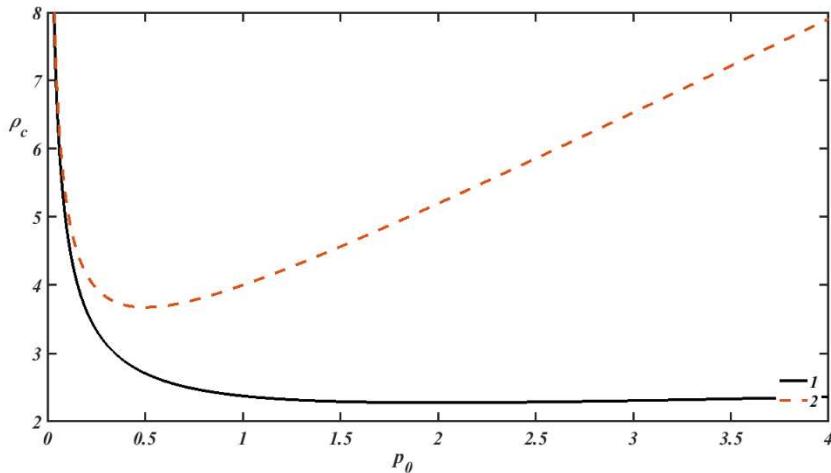
از معادله (۱۰) دیده می شود که نوسان پهنانی باریکه بدست آمده رقابت واگرایی پراش و کانونی شدن اثرات غیرخطی است. حال اگر این دو عامل با هم برابر باشند، باریکه نه کانونی و نه واگرای خواهد شد، بلکه در شعاع ثابت در پلاسما حرکت می کند که این شعاع را شعاع بحرانی می نامند. شعاع بحرانی مقدار کمینه شعاع باریکه لیزر برای داشتن خودکانونی پایدار در پلاسماست. به بیان دیگر، هرگاه شعاع لیزر از شعاع بحرانی، بزرگتر باشد، باریکه خودکانونی پایدار را تجربه می کند؛ در غیر این صورت، باریکه لیزر واگرا خواهد شد. با مساوی قرار دادن دو جمله سمت راست معادله (۱۰)، رابطه ای برای شعاع بحرانی بی بعد بدست خواهد آمد،

$$\rho_c = \left\{ \frac{p_0}{2\omega^2} \frac{(1+p_0)^{3/2} (\omega^2 - \alpha k^4 (1+p_0)^{-1/2} - k^2 v_F^2)}{\left[1 + \frac{\alpha k^4 (1+p_0)^{-1/2}}{\omega^2 - \alpha k^4 (1+p_0)^{-1/2} - k^2 v_F^2} \right] \left[1 - (1+p_0)^{1/2} + \log \left(\frac{(1+p_0)^{1/2} + 1}{(1+p_0)^{1/2} - 1} \right) \right]} \right\}^{1/2} \quad (11)$$

شکل (۵)، وابستگی شعاع بحرانی را به شدت بی بعد لیزر نشان می دهد. در تقریب پیرامحوری (نمودار (۲))، با افزایش شدت لیزر، مقدار شعاع بحرانی کاهش می یابد و پس از رسیدن به یک مقدار کمینه در $p_0 = 0.45$ ، با زیاد شدن شدت، مقدار این کمیت افزایش می یابد. اما در نظریه مؤمنت (نمودار (۱))، رفتار شعاع بحرانی متفاوت است. مقدار شعاع بحرانی با افزایش شدت لیزر کاهش خواهد یافت تا اینکه با رسیدن به حالت اشباع، کمایش ناوابسته از شدت لیزر شود. پس

وابستگی شعاع بحرانی به شدت لیزر در دو نظریه با یکدیگر متفاوت است. باید در نظر داشت که نتایج نظریه مؤمنت به حقیقت نزدیک‌تر است، چرا که در محاسبات، بدون در نظر گرفتن تقریب، کل انرژی ورودی لیزر به پلاسما لحاظ شده است. پس با افزایش شدت لیزر، انرژی ورودی افزایش می‌یابد تا اینکه پلاسما به اشباع برسد؛ پس از اشباع پلاسما، دیگر افزایش شدت لیزر تأثیری بر بزرگی شعاع بحرانی نخواهد داشت. در پلاسمای کلاسیکی منبع [۲۲] نیز نتایج مشابهی برای شعاع بحرانی گزارش شده است.

شکل ۵ وابستگی شعاع بحرانی به شدت لیزر با در نظر گرفتن نظریه مؤمنت (خط) و تقریب پیرامحوری (خط چین).

۴. نتیجه‌گیری

با کمک نظریه مؤمنت و فرض الگوی هیدرودینامیک کوانتمی برای پلاسما، معادله‌ای برای تغییرات پهنه‌ای بی بعد باریکه لیزر در پلاسمای کوانتمی گرم در راستای انتشار یافت شد. با حل عددی این معادله، نتیجه شد که در نظریه مؤمنت در مقایسه با تقریب پیرامحوری، خودکانونی قوی‌تری اتفاق می‌افتد. از طرفی مشابه با تقریب پیرامحوری با افزایش دمای فرمی، چگالی پلاسما و شدت لیزر، پهنه‌ای باریکه با فرکانس بیشتر و طول کانونی کمتری نوسان خواهد کرد. اما رفتار شعاع بحرانی نسبت به شدت لیزر در نظریه مؤمنت متفاوت با تقریب پیرامحوری می‌شود، به صورتی که در نظریه مؤمنت برخلاف تقریب پیرامحوری، با افزایش شدت لیزر شعاع بحرانی کاهش یافته و پس از رسیدن به یک مقدار کمینه، ناوایسته به شدت خواهد شد. با توجه به اینکه در نظریه مؤمنت تمام انرژی باریکه لیزر ورودی وارد محاسبات می‌شوند، نتایج بدست آمده از این کار

به حقیقت نزدیک‌تر بوده و می‌تواند در واکنش‌های لیزر-پلاسما، زمانی که کوانتم حاکم است، مفید باشد.

۵. تقدیر و تشکر

از پژوهشکده فوتونیک و فناوری کوانتم بخاطر تمام حمایت هایشان کمال تشکر را دارم.

منابع

- [1] Paul I., Chatterjee A., and Paul S., "Effects of nonthermal electrons and ion beams on ion-acoustic double layers in warm ion plasma", *Indian Journal of Physics*, **95**, 2491-2505, 2021. <https://doi.org/10.1007/s12648-020-01899-w>.
- [2] Kurz T. et al., "Demonstration of a compact plasma accelerator powered by laser-accelerated electron beams", *Nature communications*, **12**, 2895, 2021. <https://doi.org/10.1038/s41467-021-23000-7>.
- [3] Buldt J., Mueller M., Stark H., Jauregui C., and Limpert J., "Fiber laser-driven gas plasma-based generation of THz radiation with 50-mW average power", *Applied Physics B*, **126**, 1-5, 2020. <https://doi.org/10.1007/s00340-019-7353-2>.
- [4] Venkatesh M., Thirupugalmani K., Rao K. S., Brahadeeswaran S., and Chaudhary A., "Generation of efficient THz radiation by optical rectification in DAST crystal using tunable femtosecond laser pulses", *Indian Journal of Physics*, **91**, 319-326, 2017. <https://doi.org/10.1007/s12648-016-0927-5>.
- [5] Hora H., "Theory of relativistic self-focusing of laser radiation in plasmas", *JOSA*, **65**, 882-886, 1975.
- [6] Aggarwal M., Kumar H., Richa R., and Gill T. S., "Self-focusing of Gaussian laser beam in weakly relativistic and ponderomotive cold quantum plasma", *Physics of Plasmas*, **24**, 2017. <https://doi.org/10.1063/1.4973615>.
- [7] Aggarwal M., Vij S., and Kant N., "Self-focusing of quadruple Gaussian laser beam in an inhomogenous magnetized plasma with ponderomotive non-linearity: effect of linear absorption", *Communications in Theoretical Physics*, **64**, 565, 2015. <https://doi.org/10.1088/0253-6102/64/5/565>.
- [8] Patil S. D., Takale M. V., and Gill T. S., "Effect of light absorption on relativistic self-focusing of Gaussian laser beam in plasma", *The European Physical Journal D*, **69**, 1-4, 2015. <https://doi.org/10.1140/epjd/e2015-60118-4>.
- [9] Klimontovich Y. L. and Silin V. P., "The spectra of systems of interacting particles and collective energy losses during passage of charged particles through matter", *Soviet Physics Uspekhi*, **3**, 84, 1960. <https://doi.org/10.1070/PU1960v003n01ABEH003260>.
- [10] Bohm D. and Pines D., "A collective description of electron interactions: III. Coulomb interactions in a degenerate electron gas", *Physical Review*, **92**, 609, 1953. <https://doi.org/10.1103/PhysRev.92.609>.
- [11] Patil S. and Takale M., "Stationary self-focusing of Gaussian laser beam in relativistic thermal quantum plasma", *Physics of Plasmas*, **20**, 2013. <https://doi.org/10.1063/1.4812632>.
- [12] Shukla P. and Eliasson B., "Formation and dynamics of dark solitons and vortices in quantum electron plasmas", *Physical review letters*, **96**, 245001, 2006. <https://doi.org/10.1103/PhysRevLett.96.245001>.

- [13] Anderson D., Hall B., Lisak M., and Marklund M., "Statistical effects in the multistream model for quantum plasmas", *Physical Review E*, **65**, 046417, 2002. <https://doi.org/10.1103/PhysRevE.65.046417>.
- [14] Shukla P. K., "A new spin on quantum plasmas", *Nature Physics*, **5**, 92-93, 2009. <https://doi.org/10.1038/nphys1194>.
- [15] Manfredi G. and Haas F., "Self-consistent fluid model for a quantum electron gas", *Physical Review B*, **64**, 075316, 2001. <https://doi.org/10.1103/PhysRevB.64.075316>.
- [16] Haas F., Garcia L., Goedert J., and Manfredi G., "Quantum ion-acoustic waves, *Physics of Plasmas*", **10**, 3858-3866, 2003. <https://doi.org/10.1063/1.1609446>.
- [17] Patil S., Takale M., Navare S., Dongare M., and Fulari V., "Self-focusing of Gaussian laser beam in relativistic cold quantum plasma", *Optik*, **124**, 180-183, 2013. <https://doi.org/10.1016/j.jleo.2011.11.061>.
- [18] Walia K. and Tripathi D., "Self-focusing of elliptical laser beam in cold quantum plasma", *Optik*, **186**, 46-51, 2019. <https://doi.org/10.1016/j.jleo.2019.04.081>.
- [19] Pawar V., Nikam P., Kokare S., Patil S., and Takale M., "Relativistic self-focusing of finite Airy-Gaussian laser beams in cold quantum plasma", *Journal of Optics*, **50**, 403-409, 2021. <https://doi.org/10.1007/s12596-021-00718-7>.
- [20] Thakur V., Chakravarti S. K., Kushwaha J. P., and Kant N., "Strong self-focusing of a chirped pulse laser in thermal quantum plasma under density transition", *Optik*, **202**, 163727, 2020. <https://doi.org/10.1016/j.jleo.2019.163727>.
- [21] Walia K., "Self-focusing of laser beam in weakly relativistic-ponderomotive thermal quantum plasma", *Optik*, **225**, 165889, 2021. <https://doi.org/10.1016/j.jleo.2020.165889>.
- [22] Walia K. and Singh A., "Comparison of two theories for the relativistic self-focusing of laser beams in plasma", *Contributions to Plasma Physics*, **51**, 375-381, 2011. <https://doi.org/10.1002/ctpp.201010102>.

This article is an open-access article distributed under the terms and conditions of the Creative Commons Attribution-Noncommercial 4.0 International (CC BY-NC 4.0 license) (<http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>).

